

Η εκ νεκρών έγερσις του Αγίου Λαζάρου του τετραημέρου - σύμβολο της κοινής Αναστάσεως

Ορθοδοξία / Θεολογία

π. Ραφαήλ Χ. Μισιαούλης, Ιεροδιάκονος Ιεράς Μητροπόλεως Ταμασού και Ορεινής, θεολόγος

Η Μεγάλη Τεσσαρακοστή ολοκληρώνεται και καταλήγει σε δυο λαμπρές, εόρτιες ημέρες. Είναι το Σάββατο του Λαζάρου, κατά το οποίο μνημονεύουμε την έγερση του επιστήθιου φίλου του Χριστού Λαζάρου, και η Κυριακή των Βαΐων, που εορτάζουμε τη θριαμβευτική είσοδο του Χριστού στα Ιεροσόλυμα έξι μέρες πριν προδοθεί και υποστεί το σταυρικό θάνατο.

Βρισκόμαστε μπροστά σε ένα θαύμα του Κυρίου μας, προτού εισέλθει στην πόλη της Ιερουσαλήμ, την ανάσταση του Λαζάρου. Ο Λάζαρος ζούσε στη Βηθανία [1] με τις αδερφές του, την Μάρθα και την Μαρία. Ήταν φίλος του Κυρίου. Κάποτε αρρώστησε πολύ βαριά. Οι αδερφές του έστειλαν μήνυμα στον Ιησού: «Κύριε, ο αγαπημένος σου φίλος είναι άρρωστος» [2] Όταν το έμαθε ο Ιησούς είπε: «Αυτή η αρρώστια δεν είναι για να φέρει θάνατο, αλλά για να φανεί η δύναμη του Θεού, για να φανερωθεί με αφορμή την αρρώστια η δόξα του Υιού του Θεού».

Όταν ο Ιησούς αντίκρουσε το κλάμα των αδελφών και των φίλων τους «ενεβριμήσατο τω πνεύματι και ετάραξεν αυτόν... [3]». Ο Χριστός διέταξε να απομακρυνθεί η πέτρα που σκέπαζε τον τάφο. Και όταν αφαιρέθηκε η πέτρα, «φωνή μεγάλη εκραύγασε Λάζαρε, δεύρο έξω, και εξήλθεν ο τεθνηκώς δεδεμένος τους πόδας και τας χείρας κειρίαις... [4]».

Ο Χριστός δακρύζει επειδή, βλέποντας το θάνατο του φίλου Του, βλέπει επίσης και τη νίκη του θανάτου πάνω σ' ολόκληρο τον κόσμο, βλέπει πως ο θάνατος, που δε δημιουργήθηκε από το Θεό, σφετερίστηκε το θρόνο Του και τώρα κυριαρχεί στον κόσμο. Στη συνέχεια έρχεται η εντολή, «Λάζαρε, δεύρο έξω [5]»! Στο σημείο αυτό κυριαρχεί το θαύμα της αγάπης που θριαμβεύει πάνω στο θάνατο, ακούμε μια εντολή που αναγγέλλει τον πόλεμο του Χριστού κατά του θανάτου, μια υπόσχεση

πως ο ίδιος ο θάνατος θα καταστραφεί και θα εξαφανιστεί. Ο Ιησούς δάκρυσε στο γεγονός του θανάτου του φίλου του Λαζάρου, δείχνοντας το οδυνηρό του θανάτου ως αταίριαστο για τον άνθρωπο. Δεν μπορεί να κρύψει τη λύπη και την ταραχή Του.

Η ανάσταση του Λαζάρου και η συγκέντρωση του πλήθους θορύβησε τους αρχιερείς και τους Φαρισαίους, οι οποίοι αποφάσισαν να σκοτώσουν τον Ιησού, [6] αλλά και το Λάζαρο [7]. Δεν κατόρθωσαν όμως να το πράξουν για τον Λάζαρο, τον Ιησού όμως λίγο αργότερα Τον σταύρωσαν.

Έξη ημέρες πριν από το Πάσχα, ο Ιησούς κάθισε σε δείπνο το οποίο δόθηκε για Αυτόν. Μαζί Του ήταν και ο Λάζαρος [8], ενώ πλήθος κόσμου είχαν πάει για να δουν όχι μόνο τον Ιησού, αλλά και τον αναστημένο Λάζαρο [9].

Σύμφωνα με τον Άγιο Επιφάνιο επίσκοπο Κωνσταντίας της Κύπρου (367-403), ο δίκαιος Λάζαρος ήταν τότε 30 χρονών και έζησε άλλα 30 χρόνια μετά την ανάστασή του. Μία παράδοση αναφέρει ότι ο Λάζαρος μετά την ανάστασή του θέλοντας να αποφύγει το μίσος των αρχιερέων κατέφυγε στο Κίτιο της Κύπρου γύρω στο 33 μ.Χ..

Εδώ τον συνάντησαν οι απόστολοι Παύλος και Βαρνάβας, όταν μετέβαιναν από τη Σαλαμίνα στην Πάφο, και τον χειροτόνησαν ως πρώτο επίσκοπο Κιτίου, της Εκκλησίας, που ίδρυσε ο ίδιος. Την εκκλησία του Κιτίου εποίμανε με στοργή κι αγάπη δεκαοκτώ περίπου χρόνια μέχρι το τέλος της ζωής του.

Ο τετραήμερος Λάζαρος δοκίμασε τον θάνατο και τη φθορά. Μα πέρα από το θάνατο και τη φθορά συνάντησε, πρόσωπο με πρόσωπο, την αιώνια ζωή, τον Θεό τον Ζώντα. Και από εκείνη τη συνάντηση ο Κύριος, για χάρη μας και για χάρη του κηρύγματος της αιωνιότητας, τον κάλεσε πίσω σ'αυτή την θλιβερή και δύσκολη ζωή που την ολοκλήρωσε με μαρτυρικό θάνατο. Τον έβγαλε από την αιώνια, θαυμάσια ηρεμία για να είναι μάρτυρας για τη ζωή

Προοίμιο του Σταυρού του Κυρίου αποτελεί τόσο η σημερινή όσο και η αυριανή εορτή. Οι δύο αυτές εορτές διαποτίζονται από την επερχόμενη νίκη του Κυρίου κατά του Άδου, του θανάτου δηλαδή, σύμφωνα με την εκκλησιαστική και βιβλική ορολογία.

Ο Λάζαρος είναι η προσωποποίηση όλου του ανθρωπίνου γένους, του κάθε ανθρώπου ξεχωριστά. Η πατρίδα του Λαζάρου, η Βηθανία, είναι η πατρίδα του καθενός, σύμφωνα με τον πατέρα Αλέξανδρο Σμέμαν [10]. Μας παρουσιάζεται στο κατώφλι της Αγίας και Μεγάλης Εβδομάδος, αναστημένος, ως προάγγελος της νίκης του Χριστού επί του θανάτου. Ακόμη, η ανάστασή του Λαζάρου αναγγέλλει την ανάσταση των νεκρών, η οποία έρχεται ως συνέπεια της Αναστάσεως του Κυρίου «Λάζαρον τεθνεώτα, τετραήμερον ανέστησας εξ Άδου Χριστέ, προ του σου θανάτου, διασείσας του θανάτου το κράτος... [11]».

Ο Ιησούς δείχνει ότι η ανάσταση είναι ένα γεγονός ήδη παρόν, επειδή Αυτός δεν προξενεί απλώς, αλλά είναι η ανάσταση και η ζωή.

Ο τετραήμερος Λάζαρος με την ανάστασή του έρχεται σήμερα να μας υπενθυμίσει πως πρέπει κι εμείς, και με την σάρκα, η οποία παρομοιάζεται με την αδελφή του τη Μάρθα, αλλά και με την ψυχή, η οποία είναι η κυρία του σώματος και παρομοιάζεται με την αδελφή του Μαρία, να απευθυνθούμε στον Κύριο μας Ιησού Χριστό, προκειμένου να αναστήσει το μυαλό μας από την αμαρτία και το θάνατο ώστε να έχουμε κι εμείς τη δυνατότητα της θέας του προσώπου Του.

Παραπομπές:

- 1. Η Βηθανία απείχε 3 χιλιόμετρα από τα Ιεροσόλυμα.**
- 2. Ιωάννου 11,3.**
- 3. Ιωάννου 11,33.**
- 4. Ιωάννου 11, 43-44.**
- 5. Ιωάννου 11, 44.**
- 6. Ιωάννου 11, 46-57.**

7. Ιωάννου 12,10.

8. Ιωάννου 12, 1-2.

9. Ιωάννου 12,9.

10. Πατρός Αλεξάνδρου Σμέμαν, Η ΜΕΓΑΛΗ ΕΒΔΟΜΑΔΑ, Σύντομη λειτουργική εξήγηση των ημερών της Μεγάλης Εβδομάδας. Εκδ. Ακρίτας 1990.

11. Αίνοι του Όρθρου του Σαββάτου του Λαζάρου.

<https://bit.ly/3Of0MGL>